

Arrest

nr. 138 034 van 6 februari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 14 augustus 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juli 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat S. MICHOLT en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde geboren te zijn op 20 december 1965 te Cacongo en de Angolese nationaliteit te bezitten. Uw etnische origine is Kikongo.

U groeide op in Kaio Nkuta, een 'comuna' te Cacongo. In 1988 huwde u op traditionele wijze met (L.M.). Sinds de jaren negentig werd u supporter en medewerker van de organisatie Frente para a Libertação do Enclave de Cabinda - Forças Armadas de Cabinda (hierna FLEC-FAC). De militairen van FLEC-FAC kwamen naar jullie akkers om steun te vragen. U vormde – samen met (M.), (F.), (D.), (G.) en leider (J.V.) – een cel die hulp bood aan FLEC-FAC. U kocht goederen voor de strijders van FLEC-FAC en bracht deze naar het huis van (J.V.). In april 2001 werd u tegengehouden door de politie, toen u op weg was naar een ontmoeting met mensen van FLEC-FAC. U werd gearresteerd en van april tot juni 2001

werd u opgesloten en mishandeld. Bij gebrek aan bewijs, werd u vrijgelaten. Op 12 januari 2003 deed FLEC-FAC een aanval tussen Cacongo en Chappa. De Angolese overheid verdacht u – samen met de andere jongeren van uw dorp – en gedurende twee tot drie dagen werden jullie vastgezet en ondervraagd. Opnieuw werd u, bij gebrek aan bewijs, vrijgelaten. Op 10 augustus 2005 was u met (M.), (F.), (D.) en (G.) in het huis van leider (J.V.). Plots kwam een auto van de politie toe en agenten stormden het huis binnen. Ze zagen T-shirts van FLEC-FAC en sloegen jullie. U werd naar uw vrouw gebracht en ook zij werd geslagen. Nadien vluchtte uw vrouw (L.M.) met jullie kinderen naar België, waar ze een asielaanvraag indiende (dossiernummer CGVS 0517492). U werd – samen met uw collega's bij FLEC-FAC opgesloten in de politie-eenheid van Cacongo. In de loop van de nacht werden jullie naar de militaire basis Kiso te Cabinda stad gebracht. In 2007 en 2009 werden jullie door de rechtbank gehoord, maar er kwam geen vonnis en jullie kregen geen informatie. In 2010 werd u ziek en op 14 november 2010 werd u naar het ziekenhuis overgebracht. Op 4 januari 2011 werd u uit het ziekenhuis ontslagen, maar op 14 februari 2011 werd u weer ziek en moest u opnieuw naar het ziekenhuis. Op 14 februari 2011 hielp dokter Victor u het ziekenhuis te ontvluchten en hij zorgde voor een paspoort voor u. Op 10 maart 2011 verliet u Angola per vliegtuig en de dag nadien kwam u in België toe. Op 11 maart 2011 diende u in België **voor het eerst een asielaanvraag** in. Op 24 juli 2012 werd door het CGVS een technische weigering genomen, daar u geen gevolg gaf aan het aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 18 juni 2012 opriep, en u geen geldige reden meedeelde ter rechtvaardiging van uw afwezigheid binnen een termijn van 15 dagen na de in de oproeping vastgestelde datum voor gehoor. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing. U keerde niet naar uw land van oorsprong terug. Op 13 augustus 2012 diende u een **tweede asielaanvraag** in.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of uit een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u verdere vervolging vreest door de Angolese overheid die u zoekt omwille van uw deelname aan activiteiten van de organisatie FLEC-FAC, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk kunt maken een medewerker van de organisatie FLEC-FAC te zijn.

U verklaarde dat u sinds de jaren negentig een medewerker van de organisatie FLEC-FAC was (gehoor CGVS 1, p.10 en p.12). U gaf aan dat u sinds 1997 in een groepje medewerkers van FLEC-FAC zat en dat jullie gedurende acht jaar één tot twee keer per week goederen leverden aan strijders van FLEC-FAC (gehoor CGVS 1, p.16 en gehoor CGVS 2, p.5). U gaf aan dat – naast uzelf – (J.V.) (de leider van jullie groep), (M.), (F.), (D.) en (G.) de groepsleden waren (gehoor CGVS 1, p.15). Toen u gevraagd werd om de volledige namen van (F.), (D.) en (G.) te geven, gaf u aan het niet te weten en enkel (J.V.) te kennen (gehoor CGVS 1, p.15). Toen u gevraagd werd wie de leider van (J.V.) is, ontweek u aanvankelijk de vraag om later te stellen dat hij geen leider had. Toen u gevraagd werd om namen van andere leiders van groepjes binnen FLEC-FAC – zoals (J.V.) – te geven, gaf u aan er geen te kennen en enkel uw groep te kennen (gehoor CGVS 1, p.15). Verder gaf u aan dat jullie drie tot vier keer per maand vergaderden. U gaf aan dat naast uzelf, (J.V.), (M.), (F.), (D.) en (G.) ook anderen die mee betrokken waren aanwezig waren. Toen u gevraagd werd om de namen van de andere aanwezigen te geven, kon u er geen enkele geven, omdat u de namen niet kon onthouden en jullie met velen waren (gehoor CGVS 1, p.17). Toen u gevraagd werd waarover de vergaderingen gingen, gaf u erg vaag aan dat het ging over hoe jullie steun konden geven. Toen u – gelet op het hoge aantal vergaderingen dat jullie deden – gevraagd werd om concreter te zijn, gaf u al even vaag aan dat de medewerking die jullie moesten geven besproken werd en de troepen zegden dat ze veel steun nodig hadden (gehoor CGVS 1, p.17). Het is opmerkelijk dat iemand die gedurende jaren drie tot vier keer per maand vergaderd zou hebben – buiten de voornamen van de medeleden van zijn groep – geen enkele andere deelnemer van de vergaderingen kan noemen en geen enkele concrete zaak kan geven die besproken werd tijdens de vele vergaderingen.

U gaf verder aan dat jullie ook T-shirts hadden. Toen u gevraagd werd waar u die vandaan had, gaf u vaag aan dat men ze gaf. Toen u gevraagd werd wie dit was, gaf u al even vaag aan dat (J.V.) iemand kende die witte T-shirts bedrukte. Toen de vraag nogmaals herhaald werd, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS 1, p.16). U gaf aan dat jullie afspraken met de mensen van FLEC-FAC en jullie de goederen aan hen gaven. Toen u daarop gevraagd werd om namen te noemen van de mensen aan

wie u de goederen leverde, gaf u aan het niet te weten, maar het troepen waren (gehoor CGVS 1, p.16).

Verder gaf u aan dat verschillende leidinggevende figuren van FLEC-FAC naar uw akker kwamen om bij u producten te bestellen (gehoor CGVS 1, p.10). Toen u daarop gevraagd werd om de namen te geven van de verschillende leidinggevende figuren van FLEC-FAC die naar uw akker kwamen om bij u producten te bestellen, gaf u aan de namen niet te kennen (gehoor CGVS 1, p.11).

U gaf aan dat u wist dat het troepen (van FLEC-FAC) waren die naar uw akker kwamen om bij u producten te bestellen omdat ze uniformen van soldaten aan hadden. Toen u gevraagd werd om de uniformen van de soldaten van FLEC-FAC te beschrijven, gaf u aan dat het kaki groene uniformen waren met camouflagevlekken, zwarte botten, een pet en wapens van kop tot teen (gehoor CGVS, p.11). Niet alleen is het merkwaardig dat leden van een verboden beweging zich in een herkenbaar uniform in het openbaar zouden begeven, uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt tevens dat de strijders van FLEC-FAC geen specifiek uniform dragen.

Toen u gevraagd werd wie de leiders van de organisatie FLEC-FAC zijn, gaf u ontwijkend aan dat u enkel de voorzitter kent en de andere leiders in Europa zitten en jullie daar nooit kwamen (gehoor CGVS 1, p.10). Toen u daarop gevraagd werd om – buiten de voorzitter – andere prominente leden van FLEC-FAC te noemen, gaf u aan enkel generaal Pirilampo te kennen omdat hij daar buiten de stad was maar er weinig toegang tot informatie is in uw dorp. Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat Pirilampo een bijnaam is (zie administratief dossier) en u vroeg om zijn echte naam te geven, gaf u aan dat u hem nooit zag en u zijn echte naam niet weet (gehoor CGVS 1, p.10). Toen u gevraagd werd om andere belangrijke generaals bij FLEC-FAC te noemen, gaf u aan er geen andere te kennen (gehoor CGVS 1, p.12). Dat ook uw kennis betreffende de prominente figuren bij FLEC-FAC dermate beperkt is, is opmerkelijk, daar van iemand die sinds de jaren negentig sympathisant en medewerker van de organisatie is én één tot tweemaal per week met andere FLEC-FAC leden samenkwam een betere kennis verwacht mag worden. Toen de dossierbehandelaar u verder de term Nkoto Likanda opwierp, gaf u aanvankelijk aan het niet te kennen en er nooit van gehoord te hebben. Later dacht u dat het een persoon betrof (gehoor CGVS 1, p.12). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de 'National Council of the People of Cabinda (Nkoto - Likanda)' het hoogste orgaan van het FLEC is en de door hen als wettelijke vertegenwoordiging van het volk van Cabinda beschouwd wordt. Toen u daarmee geconfronteerd werd, herhaalde u er nooit van gehoord te hebben en u had er geen idee van wanneer de vergadering(en) van Nkoto Likanda plaatsvonden, laat staan wat er beslist werd (gehoor CGVS 1, p.12).

Toen u verder gevraagd werd of er ooit strijd was in de provincie Cabinda, gaf u vaag aan dat er aanvallen in comunas en municipio's zijn en troepen soms konvooien aanvallen. Toen u gevraagd werd tot wanneer er strijd was in Cabinda, gaf u aan er geen informatie over te hebben. U gaf aan dat u hoorde dat er een vredesakkoord met Antonio Bembe getekend werd, maar u had er geen idee van wanneer dit was. Toen u daarop gevraagd werd wat de functie van Antonio Bembe is, gaf u aan te denken dat hij van FLEC was, maar u hem niet kende (gehoor CGVS 1, p.13). Toen u gevraagd werd om specifieke plaatsen en tijdstippen te geven van gevechten die er waren sinds u medewerker van FLEC-FAC werd, gaf u – na lang nadenken – aan dat u in de gevangenis hoorde van een aanval op de voetbalploeg van Togo (in 2008). Toen u daarop opnieuw gevraagd werd om specifieke plaatsen en tijdstippen te geven van gevechten die er waren sinds u in de jaren '90 medewerker van FLEC-FAC werd, gaf u aan dat de aanval op de ploeg van Togo het enige echte was wat u meemaakte (gehoor CGVS 1, p.13). Vreemd genoeg haalde u tijdens uw tweede gehoor op het CGVS (dd.27/5/2014) plots aan dat u in 2003 problemen kende, nadat FLEC-FAC op 12 januari 2003 een aanval pleegde tussen Chappa en Cacongo (gehoor CGVS 2, p.3-4). Het feit dat u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS (dd. 24 april 2014) buiten de aanval op de spelers van Togo (in 2008) geen enkele specifieke plaats en tijdstip kon geven van gevechten die er waren sinds u in de jaren '90 medewerker van FLEC-FAC werd en u zelfs vermeldde dat dit het enige was dat u meemaakte, en u tijdens uw tweede gehoor op het CGVS (dd.27/5/2014) plots een concrete aanval kunt aanhalen waarbij u zelfs zelf betrokken was, komt ingestudeerd over. Het komt bovendien niet doorleefd – en dus niet waarachtig – over dat u uw antwoorden wijzigt in functie van de door de dossierbehandelaar gestelde vragen.

Volledigheidshalve dient te worden vermeld dat uw vrouw (L.M.) met jullie kinderen naar België vluchtte, waar ze een asielaanvraag indiende (dossiernummer CGVS 0517492), meer bepaald op 5/9/2005. Uit haar asielsdossier blijkt dat ze dezelfde asielmotieven inriep als. In het kader van de ontvankelijkheidsfase van haar asielaanvraag, kreeg uw vrouw (L.M.) van de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing van weigering van verblijf en ook in beroep werd door het CGVS een bevestigende beslissing van weigering van verblijf genomen, en dit omdat ze niet

aannemelijk maakte geboren en getogen te zijn te Cabinda en ze erg onwetend was betreffende uw – beweerde – activiteiten voor FLEC (zie administratief dossier).

Bovenstaande veelvuldige en grove onwetendheden ondermijnen volledig de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende het feit dat u daadwerkelijk een actief medewerker was van de organisatie FLEC-FAC en bijgevolg de beweerde vervolging die u omwille van uw activiteiten voor de organisatie FLEC-FAC onderging.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van de zorgvuldigheidsplicht en van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*".

Wat betreft Nkoto Likanda stelt verzoeker enkel te weten hoe de organisatie in Angola werkt en de benaming uit Europa niet te kennen. Hij voert aan dat van hem niet verwacht kan worden dat hij dit kent, net als de leiders in Europa. De organisatie is op lokaal vlak zo georganiseerd dat er kleine groepen worden gevormd, elk met zijn eigen chef, die in contact staat met eventueel hogere chefs, aldus verzoeker. Hij meent dat verweerder de structuur van het FLEC niet kent. Hij wijst er verder op dat hij aangaf min of meer gedwongen te zijn om mee te doen met het FLEC en dat zijn taak was om goederen naar (J.V.) te brengen. Vandaar werden de goederen verder naar de troepen gebracht. Hiermee dient volgens hem rekening te worden gehouden bij het beoordelen van zijn kennis over het FLEC-FAC. Verzoeker wijst erop dat hij anderzijds wel informatie kon geven die hij wel wist en verwijst naar de gehoorverslagen.

Wat betreft de T-shirts wijst verzoeker er nogmaals op dat hij slechts goederen naar (J.V.) bracht en dat hem voor de rest niets verteld werd. Volgens hem werkt het FLEC op deze manier. Verzoeker verwijst ook naar een documentaire over het FLEC-FAC, waarin te zien valt dat de strijders camouflage-uniformen met zwarte laarzen en een militaire kепie dragen en dat ze hiermee op weg in de brousse lopen. Volgens verzoeker blijkt hieruit dat verweerders informatie niet klopt en dat zijn verklaringen hierover onterecht als incorrect werden beschouwd. Nog volgens verzoeker zit dergelijke informatie vanwege verweerder niet in het administratief dossier. Daarnaast gaf hij aan dat het begrijpelijk is dat hij de personen die naar zijn akker kwamen niet gaat uitvragen over wie zij zijn.

Betreffende de aanvallen van het FLEC-FAC wijst verzoeker erop dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) weldegelijk over problemen in 2003 sprak, waaromtrent hij tijdens zijn eerste gehoor op het CGVS niet de kans kreeg om uit te wijden. Verzoeker stelt dienaangaande als volgt: "*Verweester vroeg immers naar een "echt groot incident" waarbij verzoeker dan de aanval op de voetbaltroep heeft vermeld nu dit inderdaad wereldnieuws was. Voor het overige werd verzoeker in het eerste interview enkel en alleen voortdurend naar namen gevraagd.*" Verzoeker wijst er tevens op dat zijn echtgenote en zijn kinderen in België een legaal verblijf hebben, zodat het niet passend is dat men tijdens het gehoor van iemand die bescherming zoekt, zegt dat dit niet zo is. Verzoeker begrijpt ook niet dat zijn eigen afkomst duidelijk is, terwijl aan die van zijn echtgenote wel wordt getwijfeld. Vervolgens stelt verzoeker in onderhavig verzoekschrift als volgt: "*Hoewel verzoeker meermaals heeft gezegd dat de structuur van FLEC zo was dat men min of meer als lokale persoon gedwongen werd steun te geven en dat een persoon aan je werd toegewezen waar je goederen naartoe moest brengen zonder meer, meent verweester dat het nodig is hoewel zij zelf de structuur van FLEC niet blijkt te kennen om verzoeker in twijfel te trekken en zelfs meer nog gewoonweg uit te lachen: [...] Dit strookt niet met wat verwacht kan worden op basis van art. 27 KB rechtspleging CGVS.*" Onder verwijzing naar een internetartikel en een Frans arrest stelt verzoeker tevens dat verweerder niet is overgegaan tot het

nagaan van het risico op terugkeer naar Angola voor iemand afkomstig van Cabinda, terwijl dergelijk risico klaarblijkelijk wel aanwezig is.

Verder wijst verzoeker erop dat hij zijn verblijf in de gevangenis perfect kan beschrijven, terwijl verweerder geen enkele garantie heeft dat verzoeker niet opnieuw aan vervolging zou worden blootgesteld. Verzoeker stelt geen beroep te kunnen op de Angolese overheid en dat hij door de overheid zelf wordt vervolgd.

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming en van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*".

Verzoeker stelt dat verweerder heeft nagelaten een bijkomend onderzoek naar de subsidiaire beschermingsstatus te voeren. Zijn afkomst uit Cacongo (Angola) wordt in de bestreden beslissing niet betwist. Hij wijst erop dat er in Cabinda nog steeds een strijd voor onafhankelijkheid is, dat hij in de gevangenis heeft gezeten en dat hij, aangezien hij ontsnapt is, geen kans op een eerlijk proces heeft bij een terugkeer. Verzoeker verwijst naar een reeks rapporten en stelt dat systematische schendingen van de mensenrechten van mensen die steun geven aan het FLEC of die ervan verdacht worden dergelijke steun te geven, voorkomen. Het volgens verzoeker aanwezige risico voor personen van Cabinda bij terugkeer naar Angola werd evenmin nagegaan.

2.1.3. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een screenshot van *Youtube* (stuk 3), vier rapporten (stukken 4-6 en 8) en een Frans arrest (stuk 7).

2.2.1. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, verstreek blijkens artikel 38 van voormelde richtlijn op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

2.2.2. Waar verzoeker stelt dat minstens "*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*" geschonden is, ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van "*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*" kan dan ook niet worden aangenomen.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De Raad merkt op dat verzoeker geen enkel document ter staving van zijn asielrelaas bijbrengt, noch op het CGVS, noch bij onderhavig verzoekschrift. Verzoeker brengt evenmin een begin van bewijs bij ter staving van zijn voorgehouden identiteit en herkomst en evenmin aangaande zijn voorgehouden reisweg naar België.

Verzoeker verklaarde dat hij sinds de jaren 1990 medewerker was van het FLEC, dat hij met een groep één tot twee keer per week goederen leverde aan strijders van het FLEC-FAC en dat hij met zijn groep drie tot vier keer per maand vergaderde (gehoorverslag CGVS 24 april 2014 (hierna: gehoor I), p. 12, 16 en 17 en gehoorverslag CGVS 27 mei 2014 (hierna: gehoor II), p. 5). Er kan dan ook redelijkerwijze van hem verwacht worden dat hij een grondige kennis heeft over de organisatie, de (belangrijke) leden en de acties van het FLEC. In onderhavig verzoekschrift bekritiseert verzoeker enkel de motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot de term "Nkoto Likanda" en zijn kennis over de goederen die hij leverde, de uniformen van de strijders van FLEC-FAC en de aanvallen van FLEC-FAC. Er dient evenwel te worden opgemerkt dat de bestreden beslissing eveneens terecht stelt als volgt: "*U verklaarde dat u*

sinds de jaren negentig een medewerker van de organisatie FLEC-FAC was (gehoor CGVS 1, p.10 en p.12). U gaf aan dat u sinds 1997 in een groepje medewerkers van FLEC-FAC zat en dat jullie gedurende acht jaar één tot twee keer per week goederen leverden aan strijders van FLEC-FAC (gehoor CGVS 1, p.16 en gehoor CGVS 2, p.5). U gaf aan dat – naast uzelf – (J.V.) (de leider van jullie groep), (M.), (F.), (D.) en (G.) de groepsleden waren (gehoor CGVS 1, p.15). Toen u gevraagd werd om de volledige namen van (F.), (D.) en (G.) te geven, gaf u aan het niet te weten en enkel (J.V.) te kennen (gehoor CGVS 1, p.15). Toen u gevraagd werd wie de leider van (J.V.) is, ontweek u aanvankelijk de vraag om later te stellen dat hij geen leider had. Toen u gevraagd werd om namen van andere leiders van groepjes binnen FLEC-FAC – zoals (J.V.) – te geven, gaf u aan er geen te kennen en enkel uw groep te kennen (gehoor CGVS 1, p.15). Verder gaf u aan dat jullie drie tot vier keer per maand vergaderden. U gaf aan dat naast uzelf, (J.V.), (M.), (F.), (D.) en (G.) ook anderen die mee betrokken waren aanwezig waren. Toen u gevraagd werd om de namen van de andere aanwezigen te geven, kon u er geen enkele geven, omdat u de namen niet kon onthouden en jullie met velen waren (gehoor CGVS 1, p.17). Toen u gevraagd werd waarover de vergaderingen gingen, gaf u erg vaag aan dat het ging over hoe jullie steun konden geven. Toen u – gelet op het hoge aantal vergaderingen dat jullie deden – gevraagd werd om concreter te zijn, gaf u al even vaag aan dat de medewerking die jullie moesten geven besproken werd en de troepen zegden dat ze veel steun nodig hadden (gehoor CGVS 1, p.17). Het is opmerkelijk dat iemand die gedurende jaren drie tot vier keer per maand vergaderd zou hebben – buiten de voornamen van de medeleden van zijn groep – geen enkele andere deelnemer van de vergaderingen kan noemen en geen enkele concrete zaak kan geven die besproken werd tijdens de vele vergaderingen.”

Wat betreft de term “Nkoto Likanda” dient vastgesteld dat uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map ‘Landeninformatie’) blijkt dat het gaat om de “National Council of the People of Cabinda (Nkoto – Likanda)”, terwijl verzoeker tijdens zijn gehoor eerst aangaf deze term niet te kennen en later stelde dat het een persoon was (gehoor I, p. 12). Gelet op zijn voorgehouden lange staat van dienst als medewerker van het FLEC (zie *supra*) kan redelijkerwijze verwacht worden dat verzoeker de betekenis van deze term kent. Bovendien is verzoekers stelling in onderhavig verzoekschrift dat alles in kleine groepjes onder leiding van een chef gebeurt, die contact heeft met eventuele hogere chefs, niet enkel een bewering die met geen enkel stuk gestaafd wordt, het doet evenmin afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker de term “Nkoto Likanda” niet kende, dan wel verkeerd plaatste, terwijl een correcte kennis van hem redelijkerwijze wel verwacht kan worden.

Hetzelfde geldt voor de beweerde leveringen van goederen. Dit klemmt des te meer daar verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt dat hij enkel goederen leverde aan (J.V.), terwijl hij tijdens zijn gehoor en tevens verder in zijn verzoekschrift stelt dat strijders van FLEC-FAC naar zijn akker kwamen om goederen te verkrijgen (gehoor I, p. 10).

Waar verzoeker aanvoert dat hij op de DVZ melding maakte van problemen in 2003 waarover hij tijdens zijn eerste gehoor niet kon uitweiden, dient vastgesteld dat verzoeker op de DVZ enkel verklaarde dat hij in 2003 drie dagen heeft vastgezeten (administratief dossier, stuk 14, vragenlijst, p. 3). De bestreden beslissing stelt dan ook terecht als volgt: “Toen u verder gevraagd werd of er ooit strijd was in de provincie Cabinda, gaf u vaag aan dat er aanvallen in comunas en municipio's zijn en troepen soms konvooien aanvallen. Toen u gevraagd werd tot wanneer er strijd was in Cabinda, gaf u aan er geen informatie over te hebben. U gaf aan dat u hoorde dat er een vredesakkoord met Antonio Bembe getekend werd, maar u had er geen idee van wanneer dit was. Toen u daarop gevraagd werd wat de functie van Antonio Bembe is, gaf u aan te denken dat hij van FLEC was, maar u hem niet kende (gehoor CGVS 1, p.13). Toen u gevraagd werd om specifieke plaatsen en tijdstippen te geven van gevechten die er waren sinds u medewerker van FLEC-FAC werd, gaf u – na lang nadenken – aan dat u in de gevangenis hoorde van een aanval op de voetbaltroep van Togo (in 2008). Toen u daarop opnieuw gevraagd werd om specifieke plaatsen en tijdstippen te geven van gevechten die er waren sinds u in de jaren '90 medewerker van FLEC-FAC werd, gaf u aan dat de aanval op de ploeg van Togo het enige echte was wat u meemaakte (gehoor CGVS 1, p.13). Vreemd genoeg haalde u tijdens uw tweede gehoor op het CGVS (dd.27/5/2014) plots aan dat u in 2003 problemen kende, nadat FLEC-FAC op 12 januari 2003 een aanval pleegde tussen Chappa en Cacongo (gehoor CGVS 2, p.3-4). Het feit dat u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS (dd. 24 april 2014) buiten de aanval op de spelers van Togo (in 2008) geen enkele specifieke plaats en tijdstip kon geven van gevechten die er waren sinds u in de jaren '90 medewerker van FLEC-FAC werd en u zelfs vermeldde dat dit het enige was dat u meemaakte, en u tijdens uw tweede gehoor op het CGVS (dd.27/5/2014) plots een concrete aanval kunt aanhalen waarbij u zelfs zelf betrokken was, komt ingestudeerd over. Het komt bovendien niet doorleefd

– en dus niet waarachtig – over dat u uw antwoorden wijzigt in functie van de door de dossierbehandelaar gestelde vragen.”

Verder dient opgemerkt dat verzoeker, gelet op het feit dat hij blijkens het voorgaande er niet in slaagt de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, niet aannemelijk weet te maken dat hij omwille van zijn activiteiten voor FLEC-FAC in de gevangenis heeft gezeten. Betreffende de beslissing die werd genomen in het kader van de asielaanvraag van verzoekers echtgenote en zijn kinderen, dient erop gewezen te worden dat ieder dossier individueel beoordeeld wordt.

De door verzoeker bijgebrachte informatie (stukken 4-8) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde asielrelaas. Kritiek op het overtollig motief of de strijders van FLEC-FAC al dan niet een uniform dragen, kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

Gelet op hetgeen voorafgaat, kan de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet niet worden aangenomen.

Evenmin schendt de bestreden beslissing, gelet op hetgeen voorafgaat, artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker maakt immers niet aannemelijk dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of element dat de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS